

S PROSLAV OB PRAZNOVANJU DNEVA JLA

NAJBOLJŠA VOJAŠKA ENOTA PRI NAS

Za najboljšo enoto v ljubljanski armadni oblasti je bila ob dnevu JLA proglašena enota Mladena Zorca, ki je dosegla najboljše rezultate pri tekmovanju Izbirajmo najboljšo enoto. V letošnjem letu je ta enota dosegla dobre uspehe pri vzgoji in izobraževanju ter drugih oblikah, ki povečujejo bojno pripravljenost JLA.

Vojaški in starešine enote Mladena Zorca so poleg številnih priznanj prejeli prehodno zastavico, ki jim jo je predal poveljnik ljubljanske armadne oblasti Franc Tavčar-Rok. Poleg tega priznanja so prejeli še pohvalo zveznega sekretarja za narodno obrambo in srednjo plaketo JLA. Levji delež zaslug za tako uspešne dosežke so vsakakor prispevali vojaški in starešine s svojimi napori pri vodenju in poveljevanju, skrbi za posameznika, resnično dobri

tovariški odnosi, disciplina, telesna pripravljenost, odgovornost posameznikov itn.

Enota je dosegal veliko uspehov tudi pri organizaciji in načrtovanju ter uresničevanju posameznih nalog, z bojno pripravljenost in pri uresničevanju praktičnih vaj s sodobnimi tehničnimi in bojnimi pripravami. V letu 1975 so v tej enoti ob vsem naporu in obsežnem delu ni pripetila nobena nesreča ali kakršenkoli nesrečni pripetljaj. Še posebno pa velja poudariti zelo skrben odnos pripadnikov vojašnice v Polju do vojne lastnine.

Na dokaj visoki ravni je tudi standard vojakov. Vojaki so tudi družbenopolitično aktivni, tako po posameznih sekcijah, ki delujejo v enoti, kot tudi pri vojaški univerzi, ki deluje v okviru vojnega kluba. Pohvaliti

je treba tudi sodelovanju z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami na terenu in v občini. Visoko stopnjo sodelovanja so zlasti dosegli z mladinsko organizacijo, ki z njo sodelujejo na idejnopoličnem, kulturno-zabavnem in športnem področju. Prav vsak vojak in mladi starešina je član Zveze socialistične mladine, vsak četrti pripadnik enote pa je član Zveze komunistov.

Svečanosti 21. decembra so prisostvovali tudi predstavniki družbenopolitičnega življenja občine, mladina iz šol, rezervni starešine, predstavniki delovnih organizacij iz občine in drugi. V imenu družbenopolitičnih dejavnikov v občini je vojakom in starešinam čestital in jim spregovoril predsednik občinske skupščine Marjan Moškrič.

ALEŠ KARDELJ

Podpisovanje zaobljube, najbolj slovesen trenutek

Klopce), OO ZSMS Vevče-Zg. Kašelj in njihovi četi Jožeta Mazovca ter OO ZSMS Bizovik, kjer mladi delajo v četi Ivana Vrbinca-Nebošča. Seveda pa si je posebno priznanje prislužila tudi občinska konferenca ZSMS Ljubljana Moste-Polje, ki povezuje vse te organizacije in jim omogoča delovanje.

Trikraten hura in buren aplavz se je razlegel po dvorani, ko so bila priznanja podeljena, aplavz, ki je izražal hvaležnost vsem borcem in aktivistom, predvsem pa OK ZRVS in OK ZSMS, ki sta nam pomagali pri akcijah, v katerih se med mladinci v uniformah in brez njih kalijo bratstvo, tovarštvo in enotnost – vse največje vrline slehernega mladega človeka. Priznanje je vsem nam spodbuda za nadaljnje delo, za razvijanje in negovanje tradicij narodnoosvobodilnega boja. Na osnovi svetlih tradicij se usposabljamo za uresničevanje samoupravnih pravic, za sodelovanje in pripravo na vse oblike odpora proti morebitnemu agresorju.

O vsem tem, in še o številnih drugih nalogah, pravicah in dolžnostih, pa o pomenu praznika jugoslovske ljudske armade, o hrabrem boju naših vrstnikov so v slavnostnih govorih spregovorili predsednik skupščine občine Ljubljana Moste-Polje Marjan Moškrič, predsednik OK ZSMS Moste-Polje Aleš Kardež ter predstavnik coneškega štaba teritorialne obrambe.

Izbrali smo nekaj mladih, ki večkrat – na pohodih, ob tabornih ognjih, pa ob zaključkih sestankov – pripravijo kulturni program. Še kako znajo zapeti, zaigrati in spregovoriti ob takih in podobnih priložnostih! Navajeni so mitingov in zato smo ves kulturni program, v katerem so poleg članov MPPC sodelovali tudi slavljenci današnjega dne – vojaški iz vojašnice Polje – zaradi preprostosti in iskrenosti razumeli kot pravi partizanski miting.

S takimi in podobnimi oblikami dela pa sami gradimo mladince, ki vedo, v kakšni deželi žive, v kakšnem družbenem sistemu in tudi kakšne so njihove naloge in pravice v njem.

... Toda, ko nas je preveval ponos, preplavaljo veselje, smo se spomnili tudi na tisto, česar zdaj še nismo uspeli urediti. In postavili smo si za cilj, da bomo tudi o tem že čez nekaj let lahko govorili kot o uspešno opravljeni nalogi. Saj nam sil za reševanje problemov ne manjka. Saj smo ogromna armada.

„Naj živi ta dan, naj živi bratstvo in enotnost naših narodov in narodnosti, naj živi komandant obojnih sil SFRJ tovariš Tito!“ so bili vzkliki, s katerimi smo mladi Moščani ob zvokih borbenih pesmi zaključili svojo proslavo, v dvorani in na odru zapeli svojo pesem „Oj Kozaro!“ se prijeli za roke in zaplesali kolo, kolo bratstva armade in ljudstva ... MARTINA TRDIN

Jaz, mlada teritorijalka

Stojim mirno. Goiba igra himno. Ozrem se po nabit polni dvorani. Tamle na desni vidim znane obraze, na levi ne poznam nikogar. Obrazi se nenadoma skrijejo za kopreno misli. Pred mano se kot film odvijajo dogodki od takrat, ko sem se odločila kot prostovoljka vključiti se v teritorialno enoto.

Kmalu zatem, ko sem se prijavila v enote teritorialne obrambe, sem dobila obvestilo o prvem predavanju ob vstopu v te enote. Čeprav ponavadi rada v soboto dlje spim, sem ta dan že ob 7. uri hitela na avtobus, da ne bi zamudila predavanja. In ni mi bilo žal. Predavanje je bilo zanimivo in zvedela sem vse tisto, kar me je še zanimalo o enotah teritorialne obrambe. Še bolj sem se prepričala, da sem sklenila pravilno in da svoje odločitve ne bom obžalovala. Tudi drugo predavanje je potekalo v prijetnem ozračju in mladi, ki smo se pripravljali na vstop v enote teritorialne obrambe, smo se med seboj že spoznavali in navezovali prijateljske stike.

Posebno mi je ostal v spominu 21. december. To je bil dan pred svečano zaprisego. Tega dne smo obiskali vojašnico Polje, kamor so nas povabili na praznovanje dneva JLA. Prvič smo se oblekli v sivo zelene uniforme. Marsikateri nepoučen mimoidelec je začudeno gledal dekleta v vojaških uniformah. Čeprav smo se tega dne pošteno utrudili in sem zvečer zaspala kot ubita, sem zjutraj že navse zgodaj čistila čevlje. Neke sila mi namreč ni dala mirno spati. Čutila sem, da prihaja nekaj velikega in zame zelo pomembnega. Dopoldan je mineval počasi, pa vendar je svečani trenutek prišel še prezgodaj.

Sedaj stojim tukaj, za mano je že zaprisega. Samo še nekaj minut in razšli se bomo. Sprašujem se, kakšni so občutki drugih teritorialcev okoli mene. Se tudi oni čutijo za nekaj bogatejši, vrednejši, ponosnejši?

SREČKA PERŠOLJA

»SVEČANO OBLJUBLJAM...«

Zaobljuba mladih prostovoljcev naše občine ob prazniku JLA

Na tisoče peres je bilo že obrabljenih, na tisoče besed že izgovorjenih, na tisoče misli tisočkrat ponovljenih – tudi o prazniku jugoslovske ljudske armade.

Ne smemo pozabiti, da nas je v norem in surovem stoletju strojev zgrabilo orjaško koleseje nasilja tistih, ki so hoteli postati gospodarji vsega sveta. Stisnilo nas je v smrtni objem in zmlelo nas bi brez predsovkov. Strebilo bi nas z našega vedno manjšega koščka zemlje, če ...

Brigade so korakale, vojska se je množila, vstalo je vse jugoslovske ljudstvo, tako kot bi vstalo danes, če bi bilo treba braniti domovino.

Rojstni dan naše armade: 22. december 1941.

Rojstni kraj naše armade: bosensko mestoce Rudo.

Stara je štirinajset let. In ves

ta čas so peresa spremljala njen razvoj, njeno rast, njene dosežke in uspehe; vedno znova so zapisovala besede – tisočkrat izgovorjene, a vsakokrat drugače povedane. Danes se slišijo že kot obrabljene fraze – a fraze so obrabljene, ker je v njih toliko resnice.

Danes praznujemo vsi, ne samo naša oborožena armada. Danes je praznik nas vseh, armade dvajsetih milijonov, danes slavimo vsi, ki ljubimo mir, svobodo, domovino. In danes je v enote teritorialne obrambe vstopilo 70 mladincev in mladink – delavcev in dijakov naše občine. V medlem soju reflektorjev so ponosne besede svečane zaprisege donele v ušesih šeststotih obiskovalcev te osrednje občinske proslave. V očeh prenekaterih borcev in aktivistov so se lesketale solze, ko so jim v ušesa udarjale velike zveneče be-

sede. Luči so osvetlile celo dvorano – borce, mladince, pionirje, predstavnike občinske skupščine, partijske pesmi so zadonele iz zvočnikov, mladi teritorialci pa so podpisovali pristopne izjave za enote teritorialne obrambe ...

To je bila osrednja, najsvetejša točka proslave – a ne edina. Za delo in uspehe, dosežene v preteklem letu, na področju ljudske obrambe in družbene samozasčite, za številne požrtvovalne akcije, za objanje in negovanje revolucionarnih tradicij, kar v naši občini razvijamo v okviru mladinskih pohodnih partizanskih čet, je OK ZRVS Moste-Polje podelila priznanja najzlažnejšim OO ZSMS: OO ZSMS Zadvor, kjer deluje četa Jožeta Moškriča (Molniška četa), OO ZSMS Dolsko, kjer so mladi povezani v četi Vide Pregarčeve (skupaj z mladinci iz OO ZSMS

Vrste mladih prostovoljcev so se ob prazniku JLA močno povečale

PLAKETE IN PRIZNANJA OB LETNI KONFERENCI ZRVS ZALOG

Ob zaključku lanskega leta je imela svoj letni pregled dela tudi osnovna organizacija ZRVS Zalog. Se nikoli v svoji dejavnosti ni dosegla takih uspehov kot lani. V svojih vrstah ima enega izmed najboljših slovenskih rezervnih oficirjev. Dala je prispevek ekipi ZVRS Moste-Polje, ki je leta 1975 v Dolenjskih Toplicah osvojila prvo mesto v ekipni konkurenci v tekmovanju, ki je obsegalo teorijo, taktiko, streljanje z

vojaško pištolo in preizkus telesne vzdržljivosti.

Organizacija ZRVS Zalog šteje prek 100 članov. Iz poročila, ki ga je podal predsednik Vilko Sluga st., je bilo razbrati, da je bila organizacija posebno uspešna pri vojaški vzgoji. Uspehi na izpitih so bili več kot dobri, da ne govorimo o prisotnosti članov na predavanjih ter na pohodu. Velik del članov je vključen tudi v družbenopolitične orga-

nizacije in razna društva. Sodelovanje z drugimi organizacijami je zelo dobro – morda pre malo le z mladino, ki je lani tudi v KS Zalog začela delovati bolj sistematično. Sprejeli so tudi program dela in izvolili novo predsedstvo.

Na koncu so razdelili srebrne plakete, ki so jih prejeli Vilko Sluga st., Vilko Sluga ml., Ivan Wolhinc in Jože Vatovec. Bronaste plakete so prejeli Stane Zupančič, Franc Kovačič, Rafael Hvala in Jože Rupnik. Priznanja pa sta dobila Blaž Snaj in Viljem Mejač.

VILKO SLUGA

GREMO V KINO

V poročilu o dejavnosti kino podjetja TRIGLAV v letu 1975 peremo, da so obiskovalcem predvajali 146 različnih filmov: v kinu TRIGLAV je bilo 978 predstav, v kinu ZALOG 185 in v kinu VEVICE 47 predstav. Za slednjega je treba pojasniti, da je konec aprila prenehal delovati. Vse tri kinematografe je lani obiskalo 163.765 gledalcev, od tega samo Triglav 131.676. Te številke pa so proti letu 1974 manjše za 6,2 odstotka – pravijo, da je tako upadanje obiskovalcev v zadnjih letih normalen pojav tudi drugod.

Iz poročila se vidi tudi vsa spremljajoča problematika naštetih številčnih prikazov, prizadevanja delavcev kino podjetja za čimboljše obiske, za kvalitetni repertoar filmov, za nizke cene vstopnic, obenem pa tudi za rentabilno poslovanje in iskanje možnosti obnovitve dotrajanih kino dvoran.

Naj nam o tem več pove vršilec dolžnosti direktorja kino podjetja TRIGLAV Franci Milošič.

Lani ste kino dvorano VEVICE prepustili Papirnici; preuredili so jo (100 starih milijonov dinarjev) in namenili izključno za kulturne prireditve in potrebe delovne organizacije in krajevne skupnosti. Ali je to za vaše podjetje izguba? Ali ste imeli zato kaj večji obisk v kinu Zalog ali v kinu Triglav?

Za naše podjetje oddaja kino dvorane VEVICE ne pomeni bistvene izgube, ker kino kot obrat ni ustvarjal kakih posebnih rentabilnih osnov za svoje poslovanje. Težnja po izboljšavi

repertoarja filmov sploh ni prišla v poštev, ker so gledalci odklanjali kvalitetnejše filme. Težave pa smo imeli tudi s šolskimi vodstvi, ker niso imeli dovolj posluha za spremljavo repertoarja mladini primernih filmov, katerih ni bilo malo, pa so žalostno končali s slabim obiskom. Težave so bile tudi z vedenjem obiskovalcev. Zaradi vsega tega se je uprava kino podjetja odločila, da po obnovitvi dvorane prepusti drugim kulturnim namenom. Po ukinitvi kina Vevče je porastel

obisk v kinu Zalog, v kinu Triglav pa se to ne občuti.

Iz lestvice najbolj obiskanih pa tudi najmanj obiskanih filmov v lanskem letu je slutiti okus obiskovalcev vaših predstav. Se ta različnost (okus) z leti spreminja in kakšna so vaša prizadevanja v tej smeri?

Iz lestvice najbolj in najmanj obiskanih filmov, ki jo sestavljamo na koncu vsakega leta, je nedvomno dokazano, da se okus obiskovalcev skoraj ne spreminja. Izjeme so le posamezne „modne muhe“ (npr. Tarzan, James Bond itd.), ki nenadoma posežejo s svojim visokim obiskom v sam vrh najbolj obiskanih filmov. Sicer pa se repertoar najbolj obiskanih filmov suče najbolj okrog manj zahtevnih in poprečnih filmov (westerni, poprečne kriminalke), slabih idejnih filmov in komercialnih štorij, ki ne zahtevajo od gledalcev kdo ve kakšnega napora. Vsebinski filmi in filmi Festa, žal – razen redkih izjem – ne najdejo hvaležnih gledalcev. Zakaj? To je vprašanje, na katerega se more odgovoriti le občan sam, tako kot

se sam tudi odloča za ogled filma.

Morda se je danes ob močnem razmahu televizije in tudi individualizma staromodno spomniti časov, ko smo mladi redno obiskovali nedeljske matineeje tudi v naših že naštetih, sicer pa „podeželskih“ kinematografih – pa vendar: kdaj in kako lahko odraščajoča mladina danes pride do te vrste kulture, saj v središču ljubljanskih kinematografih tako pogosto na koncu piše „za mladino neprimerno“?

Glede na vse večje število mladini neprimernih filmov je naše kino podjetje kot protitež – poleg 152 filmov, ki jih bomo predvajali letos – uvrstilo v program kar 42 mladini in otrokom primernih filmov, ki jih bomo v kinu Triglav predvajali največkrat ob petkih, sobotah in nedeljah – včasih pa tudi ob ponedeljkih ob 16. uri – torej v času, ko je mladina najbolj prosta, da si jih lahko ogleda. Vse te filme bomo predvajali istočasno, ko bo na rednem sporedu mladini neprimerni ali prepovedani film.

Obisk filmov, ki so primerni najmlajšim, to je do 3. do 7. leta pa smo po novem letu organizirali prek vrtecev in kaže, da bodo tudi nižji razredi osnovnih šol radi izkoristili to priložnost.

O nedeljskih matinejah pa zaradi nekulturnega obnašanja – predvsem mladih obiskovalcev – za enkrat ne more biti govora.

Znano je, da sta tako kino Triglav kot kino Zalog v zelo slabem stanju. Zadostnih sredstev za preureditev vam verjetno iz obiskov ne bo nikoli uspelo zbrati. Kakšne so perspektive za filmsko kulturo v naši občini?

Z letom 1976 se je pojavilo pri delovanju našega kino podjetja novo vprašanje, ki zadeva njegovo poslovanje kot celoto: ali naj ostane še naprej samostojno – kar je po vseh pokazateljih (poslovanje, obnova, načrtovani razvoj ipd.) skorajda neresljivo! Zato tečejo pogovori tako z občino kot s kino podjetjem Ljubljana o priključitvi kina Triglav (brez Zaloga) k

temu podjetju. Če bo do združitve prišlo, bodo občani po vsej verjetnosti dobili prenovljeno kino dvorano Triglav, kar pa bo terjalo kulturnejši donos, višje pa bodo tudi cene vstopnic.

Se izbor letošnjih filmov v čem razlikuje od lanskega?

V letu 1975 smo načrtovali pogostnejše uvrščanje kvalitetnih filmov v naš spored, pa čeprav za ceno nerentabilnosti. To svojo „trmo“ po izboljšanju repertoarja smo plačali s 6,2-odstotnim nižjim obiskom v primerjavi z letom 1974. Kljub temu bomo s trudom v tej smeri nadaljevali tudi letos. Podarek smo dali domačim filmom, saj jih je ostalo na programu prav toliko kot lani (17 domačih in 42 mladinskih filmov). Ob zaključku bi želel izraziti le še to: filmska kultura – katere nositelji in poslanci v našem kino podjetju nedvomno smo – naj najde med občani več odziva in pripravljenosti za sodelovanje.

Pogovor je vodil in zapisal SLAVKO GERLICA